

Časopis s podobami za slovensko mladino s prilogo „Angelček“.

Štev. 5.

V Ljubljani, dne 1. maja 1916.

Leto 46.

Bolnik.

Pogledalo solnce je čez gorô,
odprlo je cvetki drobno okô:
cvetka vzcvetela je
in zadehtela je,

k bolniku nagnila je rosno glavô: in radostni ptički se v gaju glasé.

In dvignil bolnik je otožen glavô —
in splulo oko mu je vun pod nebô:
solnce gorko žari,
radost vseh srca poji —
kaj čuda, če solza mu stopi v oko.

J. Soklič.

Vedna pomlad.

Solnčece zlato
zemljo objelo.
Ptičke zapele
v gozdu veselo.

V polju so nežne
cvetke vzcvetele.
Brat si čebele
méd poletele.

Sapice tople
zopet pihljajo.
Vsakomu lica
spet se smehljajo.

Srcu pognale
lahne peruti.
Več ga ne muči
zimski mraz kruti.

Kamor ozre se
človek spomladi,
vse izpodbuja
k novi ga nadi.

Da bi živeli
v vedni mladosti,
da bi živeli
v vesne sladkosti.

Mokriški.